

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: OT/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715896797
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5715896797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 16.06.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. P. F. V. Q. N. , nar. XX. XX. XXXX L. X., trvale bytom R. R., korešpondenčná adresa R., K.. V. Č.. XX/XX,

sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. 1Pv 235/15/5506 zo dňa 13.05.2015, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať podľa podanej obžaloby na tom skutkovom základe, že
- dňa 12. 05. 2015 v čase okolo 12.40 hod. v Martine na pešej zóne, pred predajňou E. sa postavil pred svoju bývalú manželku J. P. a začal jej vulgárne nadávať, že je sviňa, piča a kurva, pričom menovaná nereagovala a kráčala ďalej, na čo ju obžalovaný nasledoval, aj keď cestou vošla do predajne s papiernickými potrebami ju čakal pred vchodom a nasledoval ďalej ku predajni s pečivom, odkiaľ keď vyšla opätovne išiel za ňou a stále jej vulgárne nadával a keď menovaná vybrala svoj mobilný telefón, aby si nahrala ako jej vulgárne nadáva, začal obžalovaný siahať smerom k mobilnému telefónu, do ktorého aj buchol, na čo si menovaná sadla na lavičku na Divadelnom námestí v Martine a privolala hliadku Policajného zboru, na čo menovaný povedal, že aj tak si ju počká a že ju zabije, čím obžalovaný svojím konaním u poškodenej J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., C.. K.. V. Č.. XX/XX, vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie,

I e b o

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný Y. P. stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin pod sp. zn. OT/63/2015 dňa 13.05.2015 obžalobu na obv. Y. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného Y. P. z prípravného konania postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por., ku ktorej sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, výsluchom svedkyne poškodenej J. P., postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. prehratím zvukového záznamu so zaznamenaním oznámenia poškodenej na telefónnu linku 158, zápisom o dychovej skúške, odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku s dospením okresného súdu k záveru, že je na mieste aplikovať ust. § 285 písm. a/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný Y. P. stíhaný.

Obžalovaný Y. P. urobil vyhlásenie o nevine zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a z jeho spáchania sa necítil byť vinným ani v prípravnom konaní. V prípravnom konaní vypovedal na svoju obhajobu, a súčasne tejto výpovede sa pridržiaval aj na hlavnom pojednávaní, že mu jeho dcéra toho dňa 12.05.2015 telefonovala, že jej mama (poškradená) doniesla pre neho otvorenú poštu s tým, že ju otvorila omylom. Počas toho, ako si išiel pre túto poštu, stretol v meste bývalú manželku - poškradenú a vravel jej, aby mu viackrát neotvárala poštu, pretože sa to nestalo prvýkrát. Upozornil ju, že ju dá na súd, lebo otváranie pošty je tiež trestný čin. Takto došli až k divadelnému námestiu, kde mu povedala, že ide volať políciu, na čo jej on povedal, aby zavolała, otočil sa a odišiel preč. Odmieta tvrdenie, že jej vulgárne nadával a osobitne ešte, že ju zabije, k čomu nemal žiadny dôvod a doslova sa vyjadril, že je mu bez nej dobre. Jeho stretnutie s poškradenou bolo čisto náhodné v čase, keď išiel za dcérou do práce cez mesto. Nevie, prečo mu poškradená otvára poštu, ale robila mu to už aj predtým. Pred týmto skutkom sa s poškradenou naposledy stretol v mesiaci apríl 2014, ani jej nevolá, ani jej netelefonuje. Poškradená si tento skutok vymyslela preto, že sa mu chce pomstiť. Od dcéry vie, že sa poškradená mala pred ňou vyjadriť, že aby „zhnil aj v kanáli“. Očakávala, že deti ostanú na jej strane, a že on (obžalovaný) ostane sám, ale opak je pravdou. Deti sú s ním, opatruje vnučky a má pokojnú starobu. Aj ich známi po rozvođe komunikujú s ním a nie s ňou, keďže ona s nimi odmieta komunikovať. Ani v minulosti sa nestalo, že by bol bývalú manželku fyzicky napadol, alebo jej nadával. K prejednávanému priestupku ešte z roku 2013 uviedol, že to bolo obdobie tesne po rozvođe, keď si prišiel zobrať nejaké veci do bytu, poškradená sa mu s úsmevom na tvári smiala a hodila po ňom fén. Následne ho udala na políciu, jej tvrdenia však neboli pravda.

Svedkyňa poškradená J. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v podstate vypovedala, že dňa 12.05.2015 išla z práce a cestou dcére zanesla poštu pre obžalovaného, ktorému to mala dcéra aj oznámiť. Následne, keď prechádzala cez mesto, pri predajni E., zrazu zbadala pred ňou stáť obžalovaného, ktorý jej začal nadávať preto, že mu otvorila poštu, čo je pravda, túto mu však otvorila omylom. Snažila sa ho obísť, pokračovať v ceste, on jej však stále ťahal tašku a stále jej nadával. Pokračovala v chôdzi ďalej. Vošla do predajne papiernictva, následne z nej vyšla a išla do ďalšej predajne potravín. V predajni s ňou obžalovaný nebol a ako z predajne vyšla, išla na námestie pred divadlom, kde jej znovu obžalovaný zdrapil tašku a nadával jej. V čase, keď si chcela vytiahnuť mobil, že si ho nahrá, ako jej nadáva, videla, ako jej obžalovaný ide rukami po mobile, tento chytila obidvoma rukami a tak nemohla telefonovať, ani s mobilom niečo robiť. Svojou rukou jej aj udrel po jej oboch rukách. Všimla si, že pri budove R. sedia ľudia a všimla si sedieť aj jednu pani, ku ktorej následne šla. Obžalovaný šiel stále za ňou. K tejto pani sa chcela posadiť a telefonovať. Trhal jej tašku, ktorú mala prevesenú cez plece. Ešte predtým, ako si k tejto pani sadla, tak jej obžalovaný povedal, že si ju počká a zabije ju. Keď už sedela na lavičke, tá pani sa na ňu dívala a následne zo svojho mobilu zavolała políciu, čo počul aj obžalovaný a stál nad ňou za lavičkou. Na políciu volala, že sa bojí ísť domov a keď je medzi ľuďmi, tak sa tak nebojí, ale bojí sa, že ju obžalovaný napadne, keď príde na miesto, kde nikto nebude. Policajti jej povedali, že prídu. Kým však dotelefonovala, tak sa obžalovaný zvrtol a išiel preč. Policajtov volala preto, že sa jej vyhrážal, že si ju počká a že ju zabije. Už v minulosti ju napádal. V období roku 2013 pri Ž. s ňou drmácal a vykrikoval, že sa postará, aby zdochla, že ju zabije, aj v novembri 2013 vykrikoval na ňu, keď išla z B., že ju zabije, políciu to však nenahlasovala. Hneď po rozvođe v júni 2013 ju obžalovaný škrtil, hodil po nej kulmu, čo však už políciu nahlásila, neboli tam však svedkovia, jej výpoveď nebrali do úvahy a ani nevie, ako tá vec skončila. Jej výpoveď nebrali do úvahy, ani nahrávky. Konanie obžalovaného si vysvetľuje tak, že má na ňu zlosť, že sa s ním rozviedla, odišiel bývať na chatu, vôbec sa doma nezdržoval. Požiadala ho aj o zrušenie trvalého pobytu a aby šiel bývať na chatu. Deťom sa nikdy nestážovala, so synom, ktorý je v Anglicku, si telefonuje, s dcérou sa navštevuje sporadicky a o tomto probléme, ktorý súd prejednáva, sa nerozprávali. Poškradená odôvodnila to, že incident pri B.

neuviedla pri svojej skoršej výpovedi tým, že „asi bola rozrušená“, taktiež do trestného oznámenia to neuviedla asi preto, „lebo ju to vtedy nenapadlo“. Taktiež jej tvrdenie v trestnom oznámení, že obžalovaný ju nikdy fyzicky nenapadol, sa snažila na hlavnom pojednávaní vysvetliť tým, že tým myslela to, že ju nezbil. Trhanie, ťahanie tašky v trestnom oznámení neuvádzala „asi preto, že si to neuvedomila.“ Nevie identifikovať ľudí, ktorí sa v čase tvrdeného skutku mali na mieste činu nachádzať. Políciu sa rozhodla zavolať až vtedy, keď jej obžalovaný povedal, že si ju počká a že ju zabije. Tej pani, čo vedľa nej sedela na námestí, vravela, že obžalovaný ide za ňou celým mestom, že jej nadáva, že sa jej vyhráža, počula aj jej telefonát. Napriek však svojim skorším skúsenostiam, ktoré s obžalovaným mala, ju nenapadlo požiadať túto pani o svedectvo. Šla k policajtom a keď sa od policajtov vrátila k tej lavičke, tak táto pani tam už nebola. Pred týmto skutkom obžalovaného videla naposledy pred septembrom 2014 a keď vypovedala

o kontinuálnom vyhrázaní sa jej obžalovaným, tak tým myslela obdobie do septembra 2014. V čase tvrdeného skutku uviedla, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu a páchlo z neho pivo. Nie je pravda obžalobné tvrdenie, že až po privolaní hliadky polície, sa jej mal obžalovaný vyhrážať, že si ju počká a zabije ju, pretože týmto sa jej vyhráždal pred tým, ako volala políciu.

Z prehratého zvukového záznamu postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por., ktorým bol zaznamenaný telefonát svedkyne poškodenej na políciu a telefónnu linku č. 158 v podstate vyplýva, že poškodenej opisuje situáciu, ako ide za ňou celým mestom obžalovaný, ako jej nadáva, ako sa bojí ísť domov. Opisuje, ako sa pri nej postavila pani v čase, keď bola pri lavičke. Na otázku, či môže rozprávať, neodpovedala, že by nemohla. V ďalšej časti poukazovala na to, ako jej chcel vyraziť mobil. Hovorila o tom, ako už podala oznámenie na obžalovaného „na komisiu“, kde to však odmietli, lebo že neboli svedkovia. Ďalej uviedla, že sa ho bojí a až po dlhšom rozhovore s ňou a až na cieľnú otázku policajta, či sa jej aj nejakým vyhráža, odpovedala, že áno a až na ďalšiu cieľnú otázku, že ako, odpovedala, že sa jej vyhráža, že ju zabije a že si na ňu počká.

Z ostatného spisového a dokumentačného materiálu vyplýva, že obžalovaný bol podrobený dychovej skúške dňa 12.05.2015 v čase o 13.51 hod. so zistením 0,11 mg/l alkoholu. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Obdobne tak z lustrácie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že má evidovanú len jednu trestnú vec a to práve tú, ktorá je predmetom tohto trestného stíhania. Taktiež nemá žiadny záznam v registri priestupkov vo vzťahu k uznaniu viny. V registri priestupkov sa nachádza zaznamenanie o zastavení konania proti obžalovanému pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 04.06.2013 v kúpeľni bytu na C.. V. Č.. XX/XX L. R., nadávať poškodenej a vyhrážať sa, že ju zabije.

Okresný súd Martin tak po riadení vykonaného dokazovania, postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci, jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a takto dospel k záveru, že v danej trestnej veci vo vzťahu k žalovanému skutku a v ňom k osobe obžalovaného Y. P. vykonané dôkazy nevzniesajú jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností o tom, že sa skutok stal, a keďže nie je ucelená reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol jednoznačne a bezpečne vyvodiť záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musel súd obžalovaného postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por., riadiac sa prísne zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ ho spod obžaloby oslobodiť. Z výsledkov dokazovania vyplynuli, obdobne ako už pri podanej samotnej obžaloby, dve skupiny dôkazov, z ktorých jednu skupinu dôkazov tvorí osamotená výpoveď svedkyne poškodenej J. P. so svojou rozporuplnosťou, vnútornou i prejavovanou navonok, v rozpore so skutkovým tvrdením i v samotne podanej obžalobe o priebehu skutku. Nepriamy dôkaz na jej strane je prehratý zvukový záznam, ktorý osvedčuje tú skutočnosť a fakt, ktorý

nebol ani obhajobou namietaný, že bolo podané trestné oznámenie a že volala políciu. S uvedeného však nie je možné vyvodzovať bez akýchkoľvek pochybností a jednoznačne, že sa skutok stal, pričom i samotný zvukový záznam osvedčuje to, čo je trestne významné, avšak len podľa podanej obžaloby, že sa jej mal vyhrážať zabitím a že si na ňu počká, čo vychádza od tej istej osoby - poškodenej. Až po určitom čase trvania rozhovoru poškodenej s policajtom a až na jeho cieľnú otázku, či sa jej aj nejakým vyhráža, ani po tejto otázke nekonkretizovala, ako sa jej vyhráža a až na ďalšiu cieľnú otázku, ako

konkrétne, sa už poškodená vyjadrila spôsobom už uvedeným. Oproti výpovedi svedkyne poškodenej J. P. stojí výpoveď obžalovaného, ktorý podobne, ako svedkyňa po prehratom zvukovom zázname oznamuje skutočnosti, podľa prokurátora v podanej obžalobe trestnoprávne významné, tak samotný obžalovaný rovnako razantne a zásadne od samého počiatku trestného stíhania popiera spáchanie akejkoľvek trestnej a všeobecne i protiprávnej činnosti. Nič negatívne nebolo zistené ani z hľadiska vyhodnotenia doterajšieho spôsobu života obžalovaného. Je bez akýchkoľvek pochybností, že svedkyňa poškodená J. P. majúca poznať už problematiku - z jej pohľadu a skúsenosti - preukazovania svojich tvrdení o protiprávnych opakujúcich sa konaniach zo strany obžalovaného, z ktorých i minimálne jedno malo byť riešené na polícii a aj napriek zlej skúsenosti s nepreukázaním tejto skutočnosti, že nie sú svedkovia, mali byť ďalšie dve konania, o ktorých na hlavnom pojednávaní vypovedala po júni 2013, a to v októbri 2013 a v novembri 2013, keď mal na ňu vykrikovať, nadávať jej a vyhrážať sa, že ju zabije. Napriek tomu tieto veci na polícii nenahlasovala. O problémoch s obžalovaným sa nerozprávala ani s deťmi, títo nevedia k veci vypovedať. Podľa obžalobných tvrdení aj z výpovede samotnej svedkyne poškodenej je tak nepochopiteľné, že za takýchto jej znalostí počas pomerne dlhého času prechádzania cez mesto a konfliktnej situácie opakujúcej sa a trvajúcej s obžalovaným, v čase obeda, prechádzajúc centrom mesta, nevyhľadala pomoc, skôr nekontaktovala políciu, nežiadala nikoho o pomoc, k čomu mala veľa možností, a to i únikového charakteru, dokonca vošla do dvoch predajní, kde bola bez kontaktu s obžalovaným. Ani tu nepodnikla nič v smere dôkaznom, príp. obrannom. Nepochopiteľné je aj jej konanie, keď mala byť svedkyňou tejto udalosti tvrdená, avšak neznáma, pani, podľa výpovede sediaca na lavičke, podľa zvukového záznamu stojaca pri nej, ktorá mala byť priamou svedkyňou incidentu. Mala tam byť v čase, keď sa mal pri nej obžalovaný nachádzať, keď sa jej mal vyhrážať zabitím, i vyjadrením, že si na ňu počká. I napriek jej skúsenostiam, ktoré s obžalovaným mala mať, túto pani o svedectvo nepožiadala. Nepochybne istý čas uplynul od telefonátu na políciu až po príchod polície, počas ktorého mala vlastne čakať na policajtov a mohla byť v kontakte s touto pani a podľa jej vlastnej výpovede, až v čase, keď šla od policajtov k lavičke, ju chcela o toto svedectvo požiadať. Pochybnými a otáznymi sú i ďalšie tvrdenia svedkyne poškodenej o, na jednej strane tvrdenom kontinuálnom vyhrázaní sa jej obžalovaným, na druhej strane však svoju výpoveď poopravila tým, že tým myslela obdobie do septembra 2014, bez ohľadu na túto skutočnosť nijako dôkazne a verifikovane nepodložené. Takisto vyhýbavo odpovedala na otázky obhajcu k samotnému popisu incidentu a tvrdení skutočností inak pri výpovedi, inak pri samotnom podaní trestného oznámenia, vyjadrovaniam sa typu, že bola rozrušená, že ju to nenapadlo, nevedomovanie si, že niečo má uviesť, neporozumením pojmu fyzické napadnutie. Z okolností veci je ďalej zrejmé, že minimálne zo strany poškodenej k obžalovanému je daný problematický vzťah a kritický pohľad na obžalovaného. Na druhej strane postoj obžalovaného, ktorý mal problémy a vzťahy z minulosti riešiť dobrovoľným odsťahovaním a opustením bytu, bývaním na chate, prerušením kontaktov s poškodenou. Za danej situácie nie je možné vyvrátiť, resp. nestotožniť sa s názorom obhajoby, že poškodená poznajúc postupy a problémy dôkazného charakteru z minulosti, že keby k niečomu došlo, tak poškodená mala reálnu možnosť niekoho osloviť, žiadať o pomoc, toto však neurobila a nie je vylúčený ani ten dôvod, na ktorý obhajoba poukazuje, že sa skutok nestal. Taktiež nie je možné vylúčiť alebo spochybniť obhajobné tvrdenie, že keby za daných okolností a znalostí z minulosti poškodenou, keby tvrdená pani na lavičke, resp. pri lavičke bola svedkom tvrdeného konania medzi ňou a obžalovaným, tiež telefonátu, že by táto svedkyňa na mieste činu ostala a poškodená že by ju hneď požiadala o svedectvo. Pri oznamovaní poškodenou na linku č. 158 poškodená sama iniciatívne neoznámila to najdôležitejšie z trestnoprávneho hľadiska a to, čo podľa jej vlastnej výpovede malo byť až dôvodom toho, že telefonuje na políciu a to to, že sa jej mal vyhrážať, že ju počká a že ju zabije. Uvedené uvádzala až - ako už bolo uvedené - na cieľnú otázku, po istom čase trvania telefonického rozhovoru medzi policajtom a poškodenou a aj to len vo všeobecnej odpovedi áno a až na otázku policajta, aby upresnila, ako sa jej vyhráža, uvádzala, že sa jej vyhráža zabitím a že si na ňu počká. Vzhľadom k dôkaznej situácii, k predloženým a možným dôkazom súd nezistil ani dôvod na prípadne postúpenie veci inému orgánu - priestupkovému, keďže nezistil, že by mal byť dôvod vec prejednať ako priestupok. Dôkazná situácia bola už v konaní pred súdom jednoznačne daná a prípadné konanie pred iným orgánom by bolo len opakovaným toho, čo už bolo dôkazne vykonané v rámci hlavného pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.